

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 55ο - ΤΕΥΧΟΣ 560 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Άνάγκη, όχι έξαναγκασμός

Ανάγκη Χριστού! Αυτό είναι τό στίγμα, πού μέ κάθε τρόπο και κάθε λόγο του δίνει ό προφήτης, ό Πρόδρομος και Βαπτιστής Ίωάννης. Άνάγκη ό Χριστός, ή πρώτη μας ανάγκη. Άνάγκη, όπως ό ήλιος. Άνάγκη λέγεται κάτι ή κάποιος, πού χωρίς αυτό ή αυτόν αποκλείεται νά ζήσουμε.

Άνάγκη ό Χριστός, άλλ' όχι έξαναγκασμός. Και ό ήλιος είναι ανάγκη, αλλά δέν σέ έξαναγκάζει. Άν έσύ κλείσης τά μάτια ή κλειστής σέ σκοτεινό ύπόγειο, τότε άρνεΐσαι τήν αναγκαιότητά του δέν έπιθυμείς τήν ευεργετική παρουσία του. Η άρνησις βέβαια του πιο αναγκαίου αγαθού τής ζωής, ισοδυναμεί κάποτε μέ αυτοκτονία.

Ό Ίησους Χριστός ενώ είναι ή πρώτη ανάγκη τής ζωής μας, έν τούτοις δέν έξαναγκάζει κανέναν. Όποιος άρνεΐται τό Χριστό, τό κάνει άσφαλώς χρησιμοποιώντας τήν έλευθερία του, πού του χάρισε ό ίδιος ό Χριστός. Μόνο πού μιά τέτοια χρήσις τής έλευθερίας ισοδυναμεί μέ *αυτοκτονία πνευματική*.

● *Άνάγκη ό Χριστός!* Αυτό τονίζει και ή παρουσία του Ίωάννου του Βαπτιστού.

Ό Ίωάννης ήταν ή *ανάγκη τής ανάγκης*. Η παρουσία του αναγκαία, για νά έτοιμαστή τό πέραςμα του Θεού στον κόσμο. Άναγκαία, για νά όμαλοποιηθ ή ό δρόμος του έρχομού του Μεσσία. Άναγκαία, για νά ευαισθητοποιηθούν οι άνθρωποι σχετικά μέ τή μεγάλη τους ανάγκη, πού είναι ή σωτηρία, ή άφεσις των άμαρτιών τους, ή αιώνια ζωή.

● *Άνάγκη ό Χριστός!* Αυτό τονίζεται από τον Πρόδρομο στην αντίδρασί του κατά τήν πρώτη συνάντησι μέ τον Ίησού Χριστό. Ό Ίωάννης είχε συνείδησι του μέτρου, τής άποστολής, του ρόλου του.

● Είναι ό *μάρτυρας* τής αλήθειας. Ό Ίωάννης «ήλθεν εις μαρτυριαν, ίνα

μαρτυρήση περί τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ» (Ἰωάν. α' 7).

● Εἶναι τό ἄστρο τῆς αὐγῆς, ὁ αὐγερινός, ὅπως λέμε, πού ἐμφανίζεται στό στερέωμα, γιά νά προειδοποιήση τόν ἐρχομό τοῦ βασιλιᾶ τῶν ἀστέρων, τοῦ ἡλίου.

Πρωταγωνιστής ὁ κήρυκας τῆς ἐρήμου Ἰωάννης στόν προδρομικό του ρόλο. Ἄλλ' ἔρχεται ἡ στιγμή, πού τοῦ ζητεῖται καί κάποιος ἄλλος ρόλος· ὁ ρόλος τοῦ βαπτιστῆ.

Φαντάζεστε πρωταγωνιστή ἔργου, πού ξαφνικά ὁ θιασάρχης ἐμφανίζεται καί τοῦ προτείνει ἄλλον, ἔκτακτο, ρόλο;

Δέν εἶναι φυσικό ν' ἀντιδράση, νά διατάση, ἀκόμα καί νά ἀρνηθῆ νά παίξῃ ἕνα ρόλο, γιά τόν ὁποῖον φαίνεται νά μήν εἶναι προετοιμασμένος; Τελικά δέχεται ὁ πρωταγωνιστής καί τόν ἄλλο ρόλο, ἀλλά μέ ἕνα «τράκ», μέ φόβο καί μέ τρόπο ἐμφανῆ.

Μέ φόβο καί μέ τρόπο ἀποδέχεται ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης τόν ἔκτακτο ρόλο, πού τοῦ ζητοῦσε ὁ Κύριος. Τοῦ ζητοῦσε Νά Τόν βαπτίσῃ στόν Ἰορδάνη ποταμό. Ἀποδέχεται τό ρόλο αὐτό ὁ Ἰωάννης, ἀφοῦ πρῶτα φυσική προβάλλεται ἡ ἀντιδρασίς του:

«*Ἐγώ χρεῖαν ἔχω ὑπό σοῦ βαπτισθῆναι, καί σύ ἔρχῃ πρός με;*» (Ματθ. α' 14).

Ἐχει ὁ Χριστός ἀνάγκες;

Ἀνάγκη ὁ Χριστός!

Αὐτό ἐπισημαίνεται καθαρά ἀπό τά λόγια, μέ τά ὁποῖα ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης ἀντέδρασε στό κάλεσμα γιά τήν πράξι τῆς βαπτίσεως.

● Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἔχει καμμιά ἀνάγκη. Εἶναι Θεός· ὁ Θεός ἐπί τῆς γῆς. «*Ἀνευδεές τό Θεῖον*». Πολύ περισσότερο δέν ἔχει ἀνάγκη βαπτίσεως, ἀφοῦ δέν ἔχει ἁμαρτίες.

● Δέν ἔχει ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀνάγκη καθαρισμοῦ, ἀφοῦ εἶναι ὁ Καθαρός καί Ἄμωμος.

● Δέν ἔχει ἀνάγκη ἁγιασμοῦ, ἀφοῦ εἶναι ὁ Ἅγιος, ὁ μόνος ἐν ἀπολύτῳ ἐννοιά Ἅγιος.

● Δέν ἔχει ὁ Χριστός ἀνάγκη ὡς Θεός. Ὡς ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκες. Αἰσθάνεται, θέλει μέ τήν οἰκονομία Του, νά αἰσθάνεται ἀνάγκες, τήν ἀνάγκη τοῦ φαγητοῦ, τήν ἀνάγκη τοῦ νεροῦ, τήν ἀνάγκη τοῦ ὕπνου, τήν ἀνάγκη τῆς ἀναπαύσεως.

Ἄλλ' ἂν ὁ Ἰδιος, ὡς Θεός Λόγος, γιά τόν ἑαυτό Του, δέν ἔχη ἀνάγκες, ἡ παρουσία Του στή γῆ εἶχε ἀνάγκες.

Γιά νά ζήση ὁ Ἰδιος καμμιά ἀνάγκη.

Γιά νά καταστῆ ὁμως ἡ Ζωή τοῦ κόσμου, ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ἔχει ἀνάγκες.

● Ἐχει ἀνάγκη μητέρας, προκειμένου νά γεννηθῆ καί νά ἔρθῃ ὡς Θεάνθρωπος στόν κόσμο.

Καί ἡ μητέρα βρέθηκε. Εἶναι ἡ Παρθένος Μαρία.

● Ἐχει ἀνάγκη πιστοῦ δούλου, νά Τόν προαναγγείλῃ, νά ξυπνήσῃ κοιμισμένες συνειδήσεις.

Καί ὁ πιστός δούλος βρέθηκε. Εἶναι ὁ Πρόδρομος.

● Ἐχει ἀνάγκη ταπεινώσεως, γιά νά δοθῆ ὑπόδειγμα σέ μᾶς, ἀλλά καί γιά νά διακονήσῃ τό μυστήριο τῆς ἀπολυτρώσεως καί νά θυσιάσῃ γιά τούς ἀνθρώπους.

Καί αὐτή τήν ταπείνωσι τήν διαθέτει σέ τέλειο βαθμό. Ἄλλωστε μόνο Αὐτός ἔχει ταπείνωσι. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ταπεινοφροσύνη.

● Ἐχει ἀνάγκη ἀποστόλων, προσώπων, πού θά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας.

Καί βρέθηκαν τέτοια πρόσωπα. Εἶναι οἱ Δώδεκα, ἀλλά καί ὄλοι ἐκεῖνοι, πού μέσα στους αἰῶνες δέχτηκαν νά γίνουν διάκονοι τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

● Ἐχει πρό παντός ἐνός πράγματος ἀνάγκη ὁ Χριστός. Ἐχει ἀνάγκη τῆς πίστεώς μας. Αὐτή ἀνοίγει τήν πόρτα

της ἐλευθερίας μας καί εισέρχεται ὁ Χριστός μέσα μας.

Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη τοῦ Χριστοῦ

Ἡ πίστις καθιστᾷ τὸν Ἰησοῦ Χριστό τὴν *πρώτη* μας ἀνάγκη. Ἔχουμε ἀνάγκη τοῦ Χριστοῦ περισσότερο ἀπὸ ὅσο τὸ *πουλί* ἔχει ἀνάγκη τοῦ ἀέρα· ἀπὸ ὅσο τὸ *ψάρι* ἔχει ἀνάγκη τῆς θάλασσας· ἀπὸ ὅσο ὁ *πεινασμένος* ἔχει ἀνάγκη τοῦ ψωμιοῦ.

Μαζί μέ τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο κάθε ἄνθρωπος μέ ἐπίγνωσι, λέει στό Χριστό: «*Ἐγώ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι*» (Ματθ. γ' 14).

• Ἔχουμε ἀνάγκη βαπτίσματος, δηλαδή, *ἀναβαπτίσματος*.

Βαπτιστήκαμε βέβαια κάποτε, μικρά παιδιά, μέ τό ἀκούσιο γιά μᾶς τότε νηπιακό βάπτισμα. Ἄν τώρα συνειδητοποιήσουμε τὴν εὐθύνη καί τὴν τιμὴ τοῦ χριστιανικοῦ μας ὀνόματος, ἂν δεχτοῦμε τώρα τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, τότε τό ἀκούσιο ἐκεῖνο βάπτισμα θά καταστῆ *ἐκούσιο*.

• Ἔχουμε ἀνάγκη νά *συνειδητοποιήσουμε* τό πρῶτο μας βάπτισμα, ἀλλά καί νά ζοῦμε συνεχῶς τό νέο μας βάπτισμα, μέσα στὸν *Ἰορδάνη* τῆς *Ἐκκλησίας*, δηλαδή, στή ζωὴ τῆς *μετανοίας* καὶ *ἐξομολογήσεως*.

• Ἔχουμε ἀνάγκη τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀφοῦ καί ὁ Ἰωάννης Τὸν εἶχε ἀνάγκη.

Δέν εἶναι σχῆμα λόγου ἐκεῖνο τό «*Ἐγώ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι*». Εἶναι *συναίσθησις* βαθεῖας ἀνάγκης.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἦταν ἅγιος ὁ Ἰωάννης. *Σεσωσμένος* ὁμως δέν ἦταν!

• Εἶχε καί ὁ Πρόδρομος ἀνάγκη σωτηρίας.

Ἄς ἦταν ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστῆς ἰατρὸς ψυχῶν ἁμαρτωλῶν. Καί ὁ ἴδιος εἶχε ἀνάγκη τό φάρμακο τῆς σωτηρίας, πού ὁμως οὔτε ἐκεῖνος διέθετε οὔτε ὑπῆρχε. Τό *φάρμακο* αὐτό εἶναι

μόνο ἓνα: τό Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ οὐδαμοῦ φαίνεται ἄφεις οὔσα· πανταχοῦ γάρ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοῦτο λογίζεται*» (Ε.Π.Ε. 9,318). Μετά φρασις: Πουθενά δέν ὑπάρχει ἄφεις ἁμαρτιῶν πρὶν ἀπὸ τό Σταυρό. Ἡ ἄφεις ἔρχεται παντοῦ μέ τό Αἷμα μόνο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄνάγκη σωτηρίας ἀπὸ τό Χριστό ὄχι μόνο ὁ *Ἰωάννης*, ἀλλά καί αὐτὴ ἀκόμα ἡ *Παναγία* εἶχε. Στὴν περίφημη ὠδὴ τῆς ὁμολογεῖ: «*Ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου*» (Λουκ. α' 47).

Ἄνάγκη Προδρόμου

Ἔχουμε κι ἐμεῖς, σάν τόν Ἰωάννη, ἀνάγκη τό Χριστό. Ἄλλ' ἔχουμε ἀνάγκη καί τοὺς ἁγίους. Εἰδικὰ ἔχουμε ἀνάγκη τὸν Ἰωάννη. Ἔχουμε ἀνάγκη ἑνός Ἰωάννη, ἑνός Βαπτιστῆ, ἑνός Προδρόμου.

Λείπει σήμερα ὁ *Ἰωάννης*. Λείπει ὁ ἅγιος, σάν τόν Ἰωάννη. Περισσότερο ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο, ἔχουμε ἀνάγκη ἁγίων.

Δέν ἔχουμε ἁγίους, ὅπως πρέπει καί ὄσους πρέπει, γι' αὐτό καί δέν ἔχουμε ἡγέτες σωστούς, πολιτικούς καί ἐκκλησιαστικούς. Δέν ἔχουμε τό *ἀλάτι*, πού ἀπαιτεῖται, γιά νά σωθῆ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὴν καθολικὴ σῆψι.

Ἄνάγκη Προδρόμου! Αὐτό σημαίνει:

Πρῶτον: Ἄνάγκη θεολογίας. Ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης ἦταν θεολόγος, μέ τὴν ἀρχικὴ σημασία τῆς λέξεως. Γνώριζε, ἀγαποῦσε, ἔβλεπε καί κήρυττε τὸν Θεὸ Λόγο.

• Τί εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Εἶναι ὁ *Πρῶτος*, ὁ πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων Θεός. Ὁμολογεῖ, λοιπόν, ὁ Ἰωάννης: «*Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν*» (Ἰωάν. α' 13).

Ὁ Χριστός εἶναι τό πλήρωμα τῆς Θεότητος.

• Τί ἄλλο εἶναι ὁ Χριστός; Ἄν ὡς Θεός αἱρεται ὑπεράνω πάντων, εἶναι ὑπε-

ράνω τῶν ἀγγέλων, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, βαστάζει τούς οὐρανούς, ὡς Θεάνθρωπος εἶναι ὁ αἴρων τίς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἰωάννης ἔδειξε καί τή θεία προέλευσι τοῦ Χριστοῦ, ἔδειξε καί τή λυτρωτική Του παρουσία καί ἀποστολή στή γῆ. Ἐδειξε τόν ἐρχόμενο Χριστό σέ ὄσους βρίσκονταν τήν ἡμέρα ἐκείνη στό ποτάμι, ἀλλά καί Τόν δείχνει σέ ὄλους τούς αἰῶνες, διακηρύσσοντας:

«*Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου*» (Ἰωάν. α' 29).

Τή Θεότητα καί τό μεγαλεῖο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κηρύττουν συγγενικά πρόσωπα τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ.

Συγγενής τοῦ Χριστοῦ στή γῆ ὁ Ἰωάννης. Ἐξάδελφος κατά σάρκα καί μεγαλύτερος στήν ἡλικία. Καί ὁμως Τόν ἀποκαλεῖ «*Ἰσχυρότερον*», «*Πρῶτον*».

Συγγενές πρόσωπο τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Πατέρας, πού βεβαιώνει: «*Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα*» (Ματθ. γ' 17).

Δεύτερον: Ἀνάγκη μετανοίας. Ἡ μετάνοια εἶναι τό μόνιμο κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου. Εἶναι ἡ συνεχῆς καμπάνα, πού ἤχει στόν Ἰορδάνη. Εἶναι ἡ φωνή τοῦ Λόγου.

• Ἄν ἡ σάρκωσις ἔφερε τό Θεό κοντά στόν ἄνθρωπο, ἡ μετάνοια φέρνει τόν ἄνθρωπο κοντά στό Θεό. Ἔτσι ἐξηγεῖται τό κήρυγμα τοῦ Προδρόμου:

«*Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν*» (Ματθ. γ' 2).

Ἄφοῦ ὁ Θεός ἀγγίζει τόν ἄνθρωπο, πραγματοποιώντας τή μεγάλη Του κάθοδο ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νά κάνει τή δική του ἀνοδο μέ τή μετάνοια. Ἔτσι γίνεται σωτηριώδης πραγματικότητα τό «*ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*».

• Ἡ μετάνοια γεννιέται μέ τή μνήμη τῆς ἀμαρτίας, ἐκδηλώνεται μέ τή συντριβή τῆς ἐξομολογήσεως καί ὀλοκληρώνεται μέ τούς καρπούς, τούς ἀξίους τῆς μετανοίας.

• Ἡ μετάνοια εἶναι καί συναίσθησις

καί λόγος (ὁμολογία) καί πράξις ἀλλαγῆς. Γι' αὐτό τονίζει ὁ Πρόδρομος:

«*Ποιήσατε καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας*» (Ματθ. γ' 8).

• Ἡ μετάνοια εἶναι, γιά τούς ἁμαρτωλούς, ἡ ἄμεση ἀνάγκη. Μόνο ὁποιος θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀναμάρτητο, μόνο αὐτός δέν αισθάνεται τήν ἀνάγκη τῆς μετανοίας. «*Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες*» (Ματθ. θ' 12). Αὐτός ὁμως δέν θά ἔχη συναίσθησι τῆς καταστάσεώς του.

Τρίτον: Ἀνάγκη κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὁ Ἰωάννης δέν ἦταν μόνο θεολόγος. Δέν ἦταν μόνο βαπτιστής.

Ἦταν καί... *ρυθμιστής.* Ρυθμιζε τίς κοινωνικές σχέσεις ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, μέ βάσι πάντοτε τή ζυγαριά τῆς δικαιοσύνης.

Πολλοί θέλουν τήν Ἐκκλησία γιά τούς τύπους, νά «εὐλογῆ» καί νά «ἀγιαζῆ», κατά μαγικό μάλιστα τρόπο. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐκείνη, πού διεισδύει παντοῦ καί ρυθμίζει τά πάντα.

—*Τί νά κάνουμε; Πόσα θά κερδίσουμε; Τί φόρους θά πληρώνουμε ἢ θά εἰσπράττουμε;*

Παρόμοια ἐρωτήματα ἀπηύθυναν οἱ προσερχόμενοι στόν Πρόδρομο.

«*Ἡμεῖς τί ποιήσομεν;*», ρωτᾶνε τά μέλη τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ὁμάδων ξεχωριστά, ὅπως οἱ στρατιωτικοί, οἱ τελῶνες καί ἄλλοι. Καί ὁ Πρόδρομος δίνει συγκεκριμένες ἀπαντήσεις περὶ τοῦ πρακτέου.

Τότε ἡ Ἐκκλησία κηρύττει τή *βασιλεία τῶν οὐρανῶν*, ὅταν κηρύττει καί ἀγωνίζεται γιά τήν *κοινωνία τῆς γῆς*.

Δυό ἀπό τούς λόγους τοῦ Προδρόμου ἐπὶ κοινωνικοῦ πεδίου θ' ἀρκοῦσαν νά λύσουν καί σήμερα τά κοινωνικά προβλήματα:

• Μέ τόν ἕνα θέτει φραγμό στή λεγόμενη *παραοικονομία*, πού πάντοτε, ἀλλά περισσότερο σήμερα, ὀργιάζει. Στους στρατιωτικούς, πού τήν ἐποχὴ ἐκείνη ἐκμεταλλεῖονταν τό λαό, ἀπάντησε ὁ Ἰωάννης: «*Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψω-*

νίους ὑμῶν» (Λουκ. γ' 14). Νά ἀρκήσετε στό μισθό σας, στόν τίμιο ἰδρώτα σας.

● Μέ τόν ἄλλο θεμελιώνει τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης καί τῆς ἰσότητος:

«Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι, καί ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω» (Λουκ. γ' 11).

Ἀνάγκη ἀσκητικῆς ζωῆς

Ἔχουμε ἀνάγκη Προδρόμου. Αὐτό σημαίνει καί κάτι ἄλλο:

Ἀνάγκη ἀσκητικῆς ζωῆς ἔχουμε ὅλοι. Ὑπόδειγμα λιτότητας εἶναι ὁ Ἰωάννης· λιτότητας ἐκούσιας.

Τόν βλέπουμε ντυμένο μέ τρίχες καμήλου καί μέ μιὰ ζώνη δερμάτινη στή μέση. Τό φαγητό του, οἱ ἀκρίδες, εἶτε τίς ἐκλάβουμε ὡς τίς ἄκρες χορταριῶν, εἶτε τίς δεχτοῦμε ὡς τὰ ὁμώνυμα ἔντομα, ἀπαραμίλλο σέ ἐκούσια νηστεία καί ἀσκησι.

Ὅποιος ἐλαχιστοποιεῖ τίς ἀνάγκες του, αὐτός γίνεται εὐτυχισμένος.

● Ἄν θέλουμε νά δοῦμε κατὰ πόσο εἴμαστε χριστιανοί, ἄς ζυγιστοῦμε στή ζυγαριά, πού λέγεται *χρεία* = ἀνάγκη. Ἄς διερωτηθῆ καθένας:

— *Αὐτά, πού ἔχω, εἶναι τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα; Εἶναι στά πλαίσια τῶν ἐπιτρεπομένων ἀγαθῶν, ὅπως τὰ προσδιορίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος;*

Νά τό μέτρο τῆς ἀναγκαιότητος, κατὰ τό μεγάλο Παῦλο: «ἔχοντες τροφάς καί σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα» (Α' Τιμ. στ' 8).

Ὅσα ἔχουμε καί κατέχουμε, ἀνήκουν «εἰς τάς ἀναγκαῖας χρείας» (Τίτ. γ' 14); Μποροῦμε νά φωτογραφηθοῦμε δίπλα στόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο;

● Ὅπωςδήποτε ἔχουμε ἀνάγκη καί ὑλικῶν πραγμάτων. Ἀλλά δέν εἶναι ἀνάγκη γι' αὐτή τήν ἀνάγκη νά ἔχουμε ἀγωνία καί ἀγχος. Ἡ κάλυψις καί τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν γίνεται ἀπό τό Θεό Πατέρα. Ἐμεῖς συμβάλλουμε μέ τήν πίστι στήν πρόνοιά Του καί μέ τήν ἐργατικότητά μας. «Οἶδε γάρ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὡν χρείαν ἔχετε», βεβαιώνει ὁ Κύριος (Ματθ. στ' 8).

● Τά ἀναγκαῖα ὑλικά ἀγαθὰ τά ἐξασφαλίζουμε, μέ δουλειά, μέ ἀγάπη, μέ προσευχή, μέ δικαιοσύνη.

Ἄλλ' ἄς μή λησμονοῦμε, ὅτι ὡς πνευματικοί ἄνθρωποι, ὡς χριστιανοί, ἔχουμε ἀνάγκη τοῦ Προδρόμου μέ ὅλες του τίς ἐπισημάνσεις. Ἔχουμε:

□ Ἀνάγκη προφητικοῦ λόγου.

□ Ἀνάγκη ὁμολογίας πίστεως, μαρτυρίας.

□ Ἀνάγκη ἐλέγχου. Νά ἐλέγχουμε, ἀλλά καί νά ἐλεγχῶμαστε.

□ Ἀνάγκη ἀσκητικῆς ζωῆς.

□ Ἀνάγκη μετανοίας.

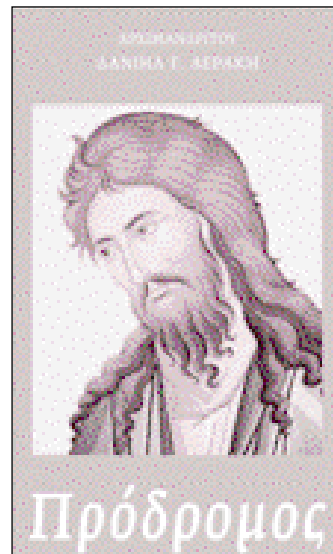
□ Ἀνάγκη ἀγιότητος.

□ Ἀνάγκη ΧΡΙΣΤΟΥ.

Περισσότερος Χριστός μᾶς χρειάζεται. Ζωντανότερη σχέση με τόν Χριστό.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Νέα ἔκδοσις

Σκέψεις γύρω ἀπό τό πρόσωπο τοῦ «τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀφορμή γιά τή διατύπωση τῶν σκέψεων αὐτῶν εἶναι ὁ Ὁρθόδοξος Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής», πού τιμᾷ ἰδιαιτέρως κατ' ἔτος τή μνήμη τοῦ προστάτη του. Σελ. 128. Τιμᾶται 4 ευρώ.

Τηλ. 2103212713 καί 2109765440

Τά σφραγίσματα στό μέτωπο άόρατα

Μέ άφορμή κάποια καινούργια «ταυτότητα», πού έχει χαρακτηριστητή «*κάρτα του πολίτη*» μερικοί ταραζονται. Μιλάνε για τό «χάραγμα» κάποιου θηρίου, πού τό έχουν βαφτίσει «*άντίχριστο*»!

Τό ότι ή λέξι «*άντίχριστος*» δέν ύπάρχει στην Άποκάλυψι είναι πασίγνωστο. Τό ότι για πολλούς άντίχριστους μιλάει ό ευαγγελιστής Ιωάννης στην πρώτη του Άπιστολή (β' 18-23), και αυτό είναι πασίγνωστο. Όπως επίσης πασίγνωστο και αυτόνοήτο είναι, ότι άπό τήν εποχή του Κυρίου μέχρι τή συντέλεια του κόσμου ήρθαν, έρχονται και θά έρχονται μυριάδες άντίχριστοι, όλοι όσοι άρνούνται τό Χριστό ως Σωτήρα, όσοι πολεμούν τό Χριστό και τους χριστιανούς, όσοι άσεβούν στό Ευαγγέλιο του Ίησου Χριστού.

Έκείνο, πού δέν έχουν προσέξει πολλοί είναι τά *άγια χάραγματα*. Μιλάνε μόνο για τό ένα χάραγμα του θηρίου, και καμμιά μνεία δέν κάνουν για τά πολλά σφραγίσματα του Θεού στους πιστούς. Άς αναφέρουμε μερικά:

- «Και έρρέθη ταίς έξουσίαις (των άκρίδων), ίνα μή άδικήσωσι τόν χόρτον τής γής ούδέ πών χλωρόν, ούδέ πών δένδρον, ει τους άνθρώπους οίτινες ούκ έχουσι τήν σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών» (Άποκ. θ' 4). Δηλαδή: Είπαν στίς άκρίδες να μή βλάψουν τό χορτάρι τής γής ούτε κανένα χλωρό, ούτε κανένα δέντρο, παρά μόνο να βλάψουν ανθρώπους, πού δέν έχουν τήν σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους!

- Έχουν οι χριστιανοί καμμιά σφραγίδα στό μέτωπό; Κανένα χάραγμα; Όχι. Άρα δέν είναι χριστιανοί; Είναι, άφού τό χάραγμα είναι *συμβολικό* και *άόρατο*.

- Έχουμε καμμιά σφραγίδα στό μέτωπό; Άρα δέν είμαστε χριστιανοί! Και όμως είμαστε. Είχαν καμμιά σφραγίδα στό μέτωπό τους οι άγιοι μάρτυρες; Όχι. Άρα δέν ήσαν χριστιανοί! Άσφαλώς ήσαν. Είχαν τό σφράγισμα και τό χάραγμα, *άλλ' άόρατο*!

- Γιατί, λοιπόν, τό ευλογημένο σφράγισμα και χάραγμα, για τό όποιο μιλάει ό Ιωάννης στην Άποκάλυψι και στα ζ', θ', και ιδ' κεφάλαια, είναι συμβολικά και άόρατα, και μόνο τό σφράγισμα του θηρίου (Άποκ. ιγ' 16) θά είναι όρατό και πραγματικό; Έξηγήστε οι ταραζοντες τόν κόσμο, γιατί;

Μόνο στον έγκέφαλο πλανημένων και άκραιών προτεσταντών τής Άμερικής μπορεί να αναζητηθή εξήγησις. Τό πώς τώρα άπό κει ήρθε έδω, αυτό είναι ένα άλλο μυστήριο, έπτασφράγιστο, ή μάλλον μία έπιτυχία του άντιχρίστου, του Διαβόλου.

- Μέ τό εισιτήριο του *ουρανοπολίτη* άσχολούνται οι άγιοι. Δέν είμαστε τής γής αυτής πολίτες. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «*Ούκ ει πολίτης, άλλ' όδίτης ει και όδοιπόρος. Μή είπης: Έχω τήνδε τήν πόλιν, και έχω τήνδε. Ούκ έχει ούδεις πόλιν. Η πόλις άνω έστι*» (Ε.Π.Ε. 33, 120). Μετά φρασις: Δέν είσαι πολίτης, αλλά διαβάτης και όδοιπόρος. Μήν πής, έχω αυτή τήν πόλι ή έχω τήν άλλην. Κανένας δέν έχει πόλι, μόνιμη κατοικία. Η πόλις μας είναι πάνω.

- Οι χριστιανοί είναι:

Ουρανοδρόμοι. Πορεύονται προς τόν ουρανό, περπατώντας στή γη. «Ούκ έχομεν ωδε μένουσαν πόλιν, αλλά τήν μέλλουσαν έπιζητούμεν» (Έβρ. ιγ' 14).

Ουρανοπολίτες. «Τά άνω φρονοϋμεν, ού τά επί τής γής» (Κολοσ. γ' 2).

Οὐρανοδείκτες. Δείχνουμε στους πεζοπόρους και ταλαιπώρους του κόσμου, πώς τό «πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλιπ. γ' 2).

● Περπατᾶμε μέ σκοπό και στόχο τόν οὐρανό: «Κατά σκοπόν διώκω ἐπί τό βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως» (Φιλιπ. γ' 14). Περπατᾶμε μέ διπλή σφραγίδα στό μέτωπο.

Ἡ μιά εἶναι ἡ δική μας : Ἡ ὁμολογία. Ἡ ἄλλη του Χριστοῦ. Ἡ χάρις. Ναι, δέχομαι τό ΧΑΡΑγμα του Ἁγίου Πνεύματος.

● Ἐχουμε και ἄλλο ἅγιο σφράγισμα στην Ἀποκάλυψη. Δόθηκε ἐντολή στους τέσσερις ἀγγέλους: «Μή ἀδικήσητε τήν γῆν μήτε τήν θάλασσαν μήτε τά δένδρα, ἄχρισ οὐ σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεοῦ ἡμῶν ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν. Καί ἤκουσα τόν ἀριθμόν τῶν ἐσφραγισμένων Ἐκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ...» (Ἀποκ. ζ' 2).

Οἱ δούλοι του Θεοῦ ἔχουν χάραγμα στό μέτωπο; Ὁχι. Καί ὅμως εἶναι χριστιανοί. Βέβαια παρακαλοῦν: «Μή εἰσενεγκῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν».

Σέ τί διαφέρει ὁ πειρασμός ἀπό ὅποια δῆποτε ἐξωτερική ἐπέμβασι ἄλλου; Στόν

πειρασμό ἐνδίδει ἡ ἐλευθερία μας. Στήν ἄλλη ἐπέμβασι ἡ ἐπιρροή δέν λειτουργεῖ ἡ ἐλευθερία. Μέ μαγικό τρόπο οὔτε κακό οὔτε καλό μποροῦν νά μᾶς κάνουν.

● Βέβαια λογαριάζουμε τους ἀντίχριστους, τίς ἀντίχριστες, τά ἀντίχριστα. Ὅσοι και ὅσα μᾶς σερβίρουν τή διαφθορά και τήν διαστροφή τῆς ἀλήθειας.

● Ὁ Παῦλος προσπαθοῦσε νά χαρακτηῖ στίς καρδιές ὄλων «Ἰησοῦς Χριστός ἐσταυρωμένος» (Γαλ. γ' 1). Πῶς Τόν χαραζε; Μέ τήν ἀόρατη χαρακτική τέχνη. Μέ τό *χρωστήρα του λόγου του*.

● Οἱ χριστιανοί δέν φοβόμαστε τόν ἕναν ἀριθμό. Τά ἀναριθμητά ἀμαρτήματά μας φοβόμαστε.

● Οἱ χριστιανοί δέν φοβόμαστε τόν ἀντικείμενον. Στηριζόμαστε στόν κείμενον, «ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α' Κορ. γ' 12). Οἱ χριστιανοί δέν δίνουν σημασία στά «ἀντικείμενα». Προσέχουμε τά κείμενα, τά ἱερά, τά θεόπνευστα κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

● Οἱ χριστιανοί ἕνα χάραγμα ποθοῦν. Νά γραφῆ τό ὄνομα τους στόν κατάλογο του οὐρανοῦ (Λουκ. ι' 20).

Δ. Γ. Α.

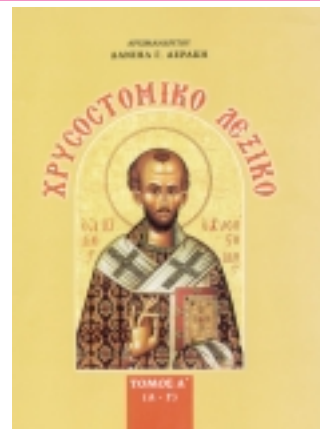
Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

Χρυσοστομικό λεξικό τόμος 1

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιλάει γιά ὅλα τά θέματα στή γλώσσα του και στή γλώσσα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ ἐργασία προσφέρει μικρά κείμενα ἀπό τά ἔργα του ἁγίου Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, στό πρωτότυπο και στή δημοτική.

Τό ὅλο ἔργο θά ὀλοκληρωθῆ σέ 5 τόμους (μέ καλλιτεχνική βιβλιοδεσία). Ὁ πρῶτος τόμος, πού κυκλοφορεῖ, περιλαμβάνει τά θέματα ἀπό τά γράμματα Α, Β, Γ. Ἀποτελεῖται ἀπό 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Περιλαμβάνει περίπου 2.000 λήμματα (θέματα).

Ὁ τόμος τιμᾶται 20 εὐρώ. Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713, 2103212107 και 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

«Εϋσημος λόγος»

Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στον **τρόπο** της σημερινής «ορθοδόξου» λατρείας και στον τρόπο της λατρείας στην πρώτη Ἐκκλησία, τήν ὄντως ὀρθόδοξη, φαίνεται στην **κατανόηση** τῶν λεγομένων καί στή **συμμετοχή** ὄλων τῶν ἐκκλησιαζομένων. Ἡ λατρεία τῶν πρώτων χριστιανῶν δέν εἶχε τή λαμπρότητα καί τό κοσμικό μεγαλεῖο τῶν σημερινῶν ἀκολουθιῶν. Δέν εἶχε τόν ἐξωτερικό πλούσιο διάκοσμο. Δέν εἶχε τήν περίτεχνη βυζαντινή μουσική ἢ κάποια ἄλλη συγκροτημένη ἠχητική. Δέν εἶχε χρυσοκέντητα ἄμφια καί πολυποικιλτες ἀρχιερατικές μίτρες καί πατερίτσες. Δέν εἶχε χρυσά καί ἀργυρά σκευή. Δέν εἶχε φανταχτερούς πολυελαίους καί μελωδικές καμπάνες. Δέν εἶχε τυμπανοκρουσίες, πανηγυρισμούς καί ἐντυπωσιασμούς.

● Εἶχε ὁμως **ζωντάνια**. Ὅ,τι γινόταν καί ὅ,τι λεγόταν στή λατρευτική σὺνάξι ἦταν εὐκρινέστατο. Ὅλοι τό **κατανοοῦσαν** καί ὄλοι τό **ζοῦσαν** (τό βίωναν). Καμμιά ἐξωτερική (κοσμική) μεγαλοπρέπεια δέν ἀποσποῦσε τήν προσοχή τους. Ἦσαν **προσηλωμένοι** στά ἱερά λόγια. Ἔνας ὁ σκοπός τους: Νά ὑποδεχτοῦν «τόν *Βασιλέα τῶν ὄλων*».

Στήν τοπική ἐκκλησία τῆς Κορίνθου μερικοί χριστιανοί ἐπεδίωκαν τό χάρισμα τῆς **γλωσσολαλίας** καί ἔλεγαν πράγματα ἀκαταλαβίστικα. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξανέστη. Θεωροῦσε ἁμαρτία νά λέγωνται στήν ἐκκλησία ἀκατανόητα, πού δέν τά προσλαμβάνουν οἱ πολλοί, πολύ περισσότερο δέν οἰκοδομοῦνται ἀπό αὐτά.

Τήν ἐπιθυμία του, πού φυσικά ταυτιζόταν μέ τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ἐκφράζει μέ τά ἐξῆς σημαντικά: «Ἐν ἐκκλησίαις θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καί ἄλλους κατηγήσω, ἥ μυρίους λόγους ἐν γλώσση» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 19).

● Ὁ μέγας Ἀπόστολος θέλει, ὅσα λέγονται καί ψέλνονται στήν ἐκκλησία, κατὰ τήν κοινή λατρεία, νά εἶναι καί **κατανοητά** καί **διεγερτικά**.

Τό τελευταῖο τό παρουσιάζει μέ μιὰ πολεμική εἰκόνα. Οἱ χριστιανοί βρῖσκονται διαρκῶς σέ **πνευματικό πόλεμο**. Ἀγωνίζονται χωρίς ἀνακωχή, ἀλλά καί χωρίς διαλείμματα καί παύσεις, «πρός καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων» (Β΄ Κορ. ι΄ 4). Ἡ λατρεία, πέρα ἀπό τό δοξολογικό καί εὐχαριστιακό της χαρακτήρα, ἔχει ὡς σκοπό καί νά ἐξοπλίξη τούς πιστούς στόν ἀόρατο πόλεμο καί νά τούς κρατᾶ σέ ἐγρηγορσι. Κάθε λέξι εἶναι καί ἓνα **πολεμικό σάλπισμα**.

Πῶς ὁμως ἓνας σαλπικτής θά ξεσηκώσει τούς ὀπλίτες σέ μάχη, ἂν τό σάλπισμα του δέν εἶναι συγκεκριμένο καί δυνατό; Θέσι **σαλπικτή** ἔχει τήν ὥρα τῆς λατρείας ὁ λειτουργός καί ὁ ψάλτης. Ἀλλοίμονο, ἂν ὁ τρόπος πού διαβάζουν ἢ ψέλνουν κοιμίζει τούς ἐκκλησιαζομένους ἢ, τό ἀντίθετο, τούς ταράζει καί τούς ἐξοργίζει.

Νά τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ἐάν ἄδηλον φωνήν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; Οὕτω καί ὑμεῖς διὰ τῆς γλώττης ἐάν μή **εϋσημον** λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τό λαλούμενον; Ἔσεσθε γάρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 8-9).

- Σάλπιγγα θέλει τά λόγια τῆς σὺνάξεως ὁ Παῦλος.
- Σάλπιγγα μέ συγκεκριμένα συνθήματα.

Σάλπιγγα, πού νά ξυπνᾶ, νά διεγείρη, νά ξεσηκώνη.

Αυτό θά πῆ ζωντανή λατρεία. Τίς περισσότερες φορές λές καί προσφέρουμε στους προσερχομένους **χλωροφόρμιο**, γιά νά μπουν σέ καταστολή οἱ χριστιανοί καί νά ἀποχανώνωνται τελείως. Ἄντί νά διεγείρωνται οἱ πιστοί καί νά ἐνθουσιάζωνται πνευματικά, καταντοῦν νά χασμουριοῦνται. Κουράζονται, δυσανασχετοῦν, κοιτάζουν τά ρολόγια τους γιά νά δοῦν πότε θά τελειώση ἡ ἀνιαρή γι' αὐτούς ἀκολουθία, κάποτε δέ καί κοιμοῦνται γιά τά καλά!

● Πολλά τά αἷτια. Τό βασικώτερο ἀναφέρεται στόν τρόπο, πού τελεῖται σήμερα ἡ λατρεία, καί μάλιστα ἡ θεία Λειτουργία.

Φύγαμε ἀπό τήν **ἀπλότητα**. Πήγαμε στά πομπώδη.

Φύγαμε ἀπό τά **ζωντανά**. Πήγαμε σέ μακρόσυρτα ὑπνωτικά ψαλίσματα.

Φύγαμε ἀπό τό **εὔτονο**. Πήγαμε στό ἄτονο καί μουρμουριστό.

Φύγαμε ἀπό τόν «**εὔσημον**» λόγο. Πήγαμε στό στοχασμό, στό ἀκαταλαβίστικο, πού μέ πολλή ὑποκρισία ἀλλά καί ὑπερηφάνεια τό ὠνομάσαμε «μέθεξι»!

Φύγαμε ἀπό τό θαυμασμό τοῦ **προσώπου** τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πήγαμε στήν προβολή πολυαρχιερατικῶν παραστάσεων.

Φύγαμε ἀπό τήν **κατάνυξι**. Πήγαμε στό πανηγυρικό.

Φύγαμε ἀπό τήν **κατακομβική προσευχή**. Πήγαμε στή βυζαντινή μεγαλοπρέπεια.

Δέν ἀρκεῖ ἡ γενική **ἀδιαφορία** τοῦ λεγόμενου ὀρθόδοξου κόσμου. Δέν ἀρκεῖ ἡ **ἄγνοια** τῆς γλώσσας στους περισσότερους. Σάν ἐπισφράγισμα γιά τήν κοίμησι καί τήν πνευματική νέκρωσι τοῦ κόσμου, πού συμβαίνει ἀκόμα νά ἐκκλησιάζεται, ἐρχεται καί ἡ ἐπικρατήσασα ἀπαράδεκτη κατάστασις. Σάν νά τό κάνουμε ἐπίτηδες, τά λέμε ἔτσι, ὥστε κανένας νά μή καταλαβαίνει τίποτε!

● Τί πρέπει νά γίνη; Τό μόνο πού δέν ἀρμόζει εἶναι ὁ **ἐφησυχασμός** καί ὁ μή προβληματισμός. Ὅποιος δέν προβληματίζεται γιά τόν τρόπο τῆς λατρείας καί γιά τήν ἀπομάκρυνσι τῶν ἀδελφῶν μας ἀπό τόν ἐκκλησιασμό, αὐτός ἔχει φτάσει στό ἔπακρο σημείο τοῦ θρησκευτικοῦ ἐπαγγελματισμοῦ ἢ τῆς θρησκευτικῆς ὑποκρισίας. Τό «**ἔτσι τό βοήγαμε, ἔτσι θά τό κρατήσουμε**» ἀποτελεῖ ἐπικάλυμμα τῆς **ραθυμίας** καί ἀδιαφορίας μας.

● Τί, λοιπόν, πρέπει νά κάνουμε; Νά καταργήσουμε τό τυπικό; Νά περικόψουμε τίς ἀκολουθίες; Νά καταργήσουμε εὐχές καί προσευχές;

Ὅχι! Τίποτε ἀπό αὐτά. Δέν εἶναι ὑπόθεσις μεμονωμένων προσώπων νά ἀλλάξουν ἢ νά διορθῶνουν τό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐμεῖς μπορούμε νά κρατήσουμε τό μεγαλεῖο τῶν λόγων τῆς λατρείας μας, νά διατηροῦμε ὅσο γίνεται τήν ὁμοιομορφία στή λατρεία, ἀλλά νά συνειδητοποιήσουμε τήν εὐθύνη, πού σήμερα ἔχει ξεχαστῆ ἀπό τούς περισσότερους λειτουργούς καί ψάλτες:

Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τήν ὠφέλεια τοῦ λαοῦ.

Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε μόνο πρός «**οἰκοδομήν καί σωτηρίαν**».

Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε γιά νά ριγοῦμε καί νά συγκλονιζώμαστε.

Λειτουργοῦμε καί ψέλνουμε ὄχι ὡς γραμμόφωνα ἢ μαγνητόφωνα ἢ CD, πού ψυχρά μεταδίδουν ὅσα χαράχτηκαν πάνω τους.

Εἴμαστε φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πυρακτωνόμαστε καί πυρακτώνουμε.

Κατανοοῦμε καί φωτίζουμε.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἀνθρώπινες ἐπιστολές

Β' Κορ. γ' 2-3

Τό ζωντανό γράμμα (στ. 2-3)

Γιά τόν Παῦλο οἱ χριστιανοί, τά πνευματικά του παιδιὰ, ἀποτελοῦσαν τόν καλύτερο κα-
θρέφτη τοῦ ἔργου του, τῆς ἀποστολῆς του. Τό εἶπε καί στήν πρώτη του Ἐπιστολή: «Ἡ σφραγίς τῆς ἡμῶν ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυ-
ρίῳ» (Α' Κορ. θ' 2).

Ὄταν ὁ Χριστός χαρακτῆρ στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, τότε ὁ ἴδιος γίνεται γραμματιοκο-
μιστής τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος εἶναι κινητή διαφήμιση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Κάποτε καί χωρίς νά μιλά.

Τί πρωτοδιαβάζουν οἱ κοσμικοί, γιά νά πιστέ-
ψουν στό Χριστό; Τό καρδιακό βιβλίο, δη-
λαδή, τή ζωή τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν. Τά καλά ἔργα εἶναι λόγια, πού λάμπουν, πού ἀστράφτουν-
λόγια χρυσά, πού ἀκτινοβολοῦν. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος: «Οὕτω λαμπάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε' 16).

Καί ὁ Παῦλος, ἀντί γιά ἐπιστολές καί περγαμ-
νές, διέθετε, μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, ζωντανές ἐπι-
στολές. Ἡ ζωή τῶν Κορινθίων ἦταν τέτοια, πού φανέρωνε καί ποιοί ἦσαν οἱ ἴδιοι καί τί διδάσκαλο εἶχαν. Σημειώνει: «Ἡ ἐπιστολή ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καί ἀναγινωσκομένη ὑπό πάντων ἀνθρώπων, φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολή Χριστοῦ διακο-
νηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλά Πνεύματι Θεοῦ ζώντος, οὐκ ἐν πλασί λιθίναις, ἀλλά ἐν πλασί καρδίαις σαρκίναίς» (στ. 2-3). Ἐπί-
δοσις στήν ἀποελληνική: «Γίνεστε φανεροί, ὅτι εἶστε ἐπιστολή, πού ἔγραψε ὁ Χριστός μέ τή δική σας προαίρεσι καί ἀρετή. Εἶναι γραμμένη ὄχι μέ μέλανι, ἀλλά μέ τό Πνεῦμα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ὄχι πάνω σέ πλάκες πέτρινες, ἀλλά σέ ἄλλου

εἶδους πλάκες, πού εἶναι σάρκινες, εὐαίσθητες καρδίαις».

● Δύο εὐαγγέλια -εἶπε κάποιος- ἔγραψε ὁ Χριστός.

Ἔνα αὐτό, πού μέ τήν ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Του Πνεύματος ἔγραψαν οἱ συγγραφεῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Καί ἔνα αὐτό, πού ἡ χάρις Του γράφει ἀλλε-
πάληλα καί ἀσταμάτητα μέσα στούς αἰῶνες, στίς καρδίαις τῶν πιστῶν. «Ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καί ἀναγινωσκομένη ὑπό πάντων ἀνθρώπων, φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολή Χριστοῦ» (στ. 2-3).

Δέν τοῦς κολακεύει ὁ Παῦλος. Ἀπλῶς θέλει νά τονίσῃ, ὅτι τό διδάσκαλο τόν δειχνουν οἱ μα-
θητές, καί τοῦς μαθητές τοῦς ἀναδεικνύει ὁ διδά-
σκαλος, καί ὅτι ἡ ἀγία ἐπιστολή εἶναι ἡ εἰκό-
να ἑνός ἁγίου, ἡ ζωή ἑνός συνεποῦς χριστιανοῦ, ἡ διακονία ἑνός ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου.

Στά λόγια του ὁ Παῦλος δέν φανερώνει μόνο τήν ἀγάπη του καί τήν εὐχαριστία του, ἀλλά καί τή δοξολογία του πρὸς τό Θεό γιά τά κατορθώματα τῶν χριστιανῶν, πού γίνονται διαφήμιση τοῦ Εὐαγγελίου.

Πλάκες οἱ καρδίαις (στ. 2-3)

Ὁ Θεός δέν ἄφησε ἀμάρτυρο (Πράξ. ιδ' 17) τόν ἑαυτό Του. Γέμισε τό σύμπαν, ἀλλά καί τήν ἀνθρώπιν ἱστορία, ἀπό μαρτυρίες, ἀποδείξεις τῆς παρουσίας Του καί τῆς ἀγάπης Του.

● Ποιός ἀναδεικνύει τοῦς ἀμαρτωλοῦς καί ἀτελεῖς σέ ἁγίους καί θαυματουργούς;

● Ποιός μεταμορφώνει τοῦς ἀγρίους σέ ἁγίους;

Γέμισε ἀνθρώπινες ἐπιστολές ὁ κόσμος, ἐγγυπτικές τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικτικές τῆς λυτρωτικῆς Του παρουσίας. Ὁ Παῦλος λέει:

«Σεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν ἀποτελεῖτε συστατική ἐπιστολή μόνο τῆς δικῆς μου ἀγάπης καὶ φιλίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ».

● Παγκόσμιο τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ διακονεῖ καὶ ὁ Παῦλος, ὡς Ἐπίστολος τῶν ἐθνῶν. Καὶ προτοῦ νὰ χαράξῃ τὶς ἀλήθειες τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως στὶς δέκα τέσσερις Ἐπιστολές του, ἔγραψε τὶς ἀλήθειες τῆς πίστεως μέσα στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ζωγράφησε παντοῦ τὸν Ἐσταυρωμένο, ἀφοῦ τὸν ζωγράφησε στὶς καρδιές τῶν πιστῶν (Γαλ. γ' 1).

Ἔτσι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἐγγράμματοι καὶ ἀγράμματοι, μποροῦν νὰ διαβάζουν τὰ γράμματα τοῦ Θεοῦ.

● Πῶς γράφτηκαν οἱ ζωντανές Ἐπιστολές; Ὅχι μέ μελάνι, ἀλλὰ μέ Πνεῦμα Ἅγιο. Βέβαια καὶ αὐτές οἱ Ἐπιστολές, πού ἔγραψε ὁ Παῦλος (οἱ 14) μέ μελάνι, θεόπνευστες εἶναι. Ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο γράφτηκαν, ἀφοῦ «ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἄνι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι» (Β' Πέτρ. α' 21).

Ἐδῶ ὅμως, ὅταν λέῃ ὁ Παῦλος «ἐστὶ ἐπιστολή ἐγγεγραμμένη οὐ μελάνι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλασί λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλασί καρδίαις σαρκίναϊς» (στ. 3), δὲν θέλει ν' ἀντιπαραβάλλῃ τὰ ὅσα γράφει μέ μελάνι στὶς Ἐπιστολές μέ τὰ ὅσα γράφει μέ τὴ διδαχὴ του στὶς καρδιές τῶν πιστῶν. Ἄλλωστε ὑπάρχει ταυτότητα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν «κειμένων».

Θέλει ν' ἀντιπαραβάλλῃ τὸ νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μέ τὴν ἀποκάλυψι τῆς Καινῆς, ὅπως φαίνεται καὶ στοὺς ἐπομένους στίχους.

- Μελάνι - Πνεῦμα Ἅγιο.
- Πλάκες πέτρινες - Καρδιές σάρκινες.
- Τύπος - Οὐσία.
- Μωϋσῆς - Χριστός.

● Εἶμαστε λίθινες πλάκες ἢ καρδιές ἀνθρώπινες; Σκληροὶ σάν τὴν πέτρα, ἢ εὐαίσθητοι στὰ μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ; Λέει ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ: «Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην» (λοτ' 26).

Τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ (στ. 4-6)

Ἦδη τὸ θέμα ἐτέθη. Τίνος διάκονοι εἶμαστε ἡμεῖς οἱ χριστιανοί;

- Τοῦ νόμου ἢ τῆς ἀποκαλύψεως;

● Τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ἢ τῆς χάριτος; Ὁ Παῦλος ἔχει πλήρη πεποίθησι, ὅτι διακονεῖ τὴν ἀλήθεια τοῦ Πνεύματος, τὸ Σταυρὸ τῆς χάριτος, τὴν Ἀνάστασι τῆς ζωῆς.

Αὐτὴ ἡ πεποίθησις προέρχεται καὶ ἀπὸ τὴ συνειδήσι του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς χριστιανούς, πού διδάχτηκαν ἀπὸ τὸ λόγο του. Μιλᾷε στὸν ἐπόμενο στίχο γι' αὐτὴ τὴν ἀναμφισβήτητη διακονία του: «Πεποιήθην δέ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν» (στ. 4). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: «Ναί, τέτοια πεποιήθην ἔχομε διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

Τὸ ὅτι ὁ Παῦλος εἶχε αὐτὴ τὴν πεποίθησι, ὅτι δηλαδή, διακονεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ζωντανὸ Θεό, καὶ ὄχι τὸ νεκρὸ γράμμα τοῦ νόμου, φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν πολεμικὴ τῶν ψευδαδελφῶν. Τὸν κατηγοροῦσαν ὡς... προδότη τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου!

Αὐτὸ δὲν ἐπηρέαζε τὸν Παῦλο. Ἀντίθετα, τὸν καλύβδωνε. Γιὰ τὸν Παῦλο σημασία εἶχε, ὅτι ὅσα ἐνεργοῦσε, τὰ ἐνεργοῦσε «διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν» (στ. 4). Καὶ τὴν πεποίθησί του τὴν στήριζε στὸ Χριστό. Καὶ ὅλο τὸ ἔργο του στὸν ἴδιο σκοπὸ ἀπέβλεπε, στὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Στὴ συνέκεια ἐκφράζει μέ τὸ ταπεινὸ φρόνημά του τὴν ἀναξιοτήτά του νὰ εἶναι διάκονος τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἄλλ' ἀφοῦ κλήθηκε ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν κάνει πίσω. Δέν θ' ἀφήσῃ τὸ Σταυρὸ τῆς χάριτος, γιὰ νὰ γυρίσῃ στὴν περιτομὴ τῶν τύπων. «Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἔσμεν ἅφ' ἑαυτῶν λογισασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτεννεῖ, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ» (στ. 4-6). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: «Αὐτὸ δὲν σημαίνει, πῶς μόνοι μας εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ θεωροῦμε, ὅτι κάτι προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς μας. Ἡ ἰκανότητά μας προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό. Ἐκεῖνος μᾶς κατέστησε ἱκανοὺς νὰ διακονήσουμε τὴν καινὴ διαθήκη· τὴ διαθήκη, πού δὲν εἶναι ἓνα ἀπλό γράμμα, ἀλλ' εἶναι Πνεῦμα. Διότι τὸ γράμμα θανατώνει. Τὸ Πνεῦμα δίνει ζωὴ. Δηλαδή, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἦταν ἀπλῶς γράμμα, πού ἡ παράβασις του εἶχε συνέπεια τὸ θάνατο. Στὴ νέα διαθήκη ἰσχύει ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, πού σώζει».

● Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Καινὴ Διαθήκη. Οἱ χριστιανοὶ εἶναι οἱ μέτοχοι τῆς Καινῆς Διαθήκης. Καὶ οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅ ὅποιαδήποτε βαθμίδα ἱεραρχίας κι ἂν βρίσκωνται, εἶναι «διάκονοι καινῆς διαθήκης»

(στ. 6). Ὁ πρῶτος διάκονος τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

● Γιά τήν παλαιά διαθήκη ὁ Θεός ἔδωσε στόν πιστό του δούλο, τό Μωϋσῆ, τίς πλάκες τοῦ νόμου. Γιά τήν καινή τόν Υἱό Του, τό Μονογενῆ.

● Γιά τήν παλαιά διαθήκη δόθηκε ὡς ἐγγύησης ἢ περιτομή. Γιά τήν καινή τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ. «Κρείττονος διαθήκης γέγονε ἔγγυος Ἰησοῦς» (Ἐβρ. ζ' 22). Ἡ καινή δέν εἶναι ἀπλῶς μία ὑπόσχεσις ἢ ἀπλῶς ἓνα συμβόλαιο. Εἶναι μία πραγματικότητα. Ὅσοι δέχονται τό Χριστό ὡς Σωτήρα καί ἀγωνίζονται γιά τήν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησι, αὐτοί συνοπογραφοῦν τή διαθήκη καί γίνονται ἀπό τώρα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου.

● Τήν ὑπογραφή Του ὁ Χριστός γιά τήν καινή διαθήκη τί θέτει μέ τό πανάγιο αἷμα Του, προσφορά τῆς ἀγάπης Του. Μεταγίζοντας τό αἷμα Του, βεβαιώνει: «Τοῦτο ἐστί τό αἷμά μου τό τῆς καινῆς διαθήκης τό περί πολλῶν ἐκκυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. κοτ' 28).

● Τήν ὑπογραφή του ὁ ἄνθρωπος τήν θέτει μέ τήν ὁμολογιακή του πίστι. Ὑψίστη τιμή γιά τόν ἄνθρωπο νά γίνεται κοινωνός τῆς καινῆς διαθήκης, κοινωνός τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, «διάκονος καινῆς διαθήκης» (στ. 6).

● Διακρίνει ὁ Παῦλος τήν παλαιά ἀπό τήν καινή. «Ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλά Πνεύματος» (στ. 6). Γράμμα ἔστειλε ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους τήν παλαιά ἐποχή. Πνεῦμα ἔστειλε στήν καινή.

Εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ καινή διαθήκη δέν εἶναι νεκρό γράμμα. Εἶναι ζωοποιός δύναμις.

Λέγοντας ὁ Παῦλος, ὅτι ὁ παλαιός, ὁ Μωσαϊκός νόμος, εἶναι «γράμμα», καί μάλιστα γράμμα, πού «ἀποκτιέννει», πού θανατώνει, δέν ὑποτιμᾷ Ἐκεῖνον, πού ἔδωσε αὐτό τό νόμο. Ὁ ἴδιος ἔδωσε καί τό νόμο καί τή χάρι, καί τήν παλαιά καί τήν καινή διαθήκη. Οἱ ἄνθρωποι δέν εἶχαν τήν ἴδια δυνατότητα. Ἄλλη προσληπτική δυνατότητα ἔχει τό παιδί τοῦ νηπαγωγείου, καί ἄλλη ὁ σπουδαστής ἀνωτάτης σχολῆς.

● Ἐνας νομοθέτης ὀρίζει σέ μία κοινωνία ἓνα νόμο, μέ διάφορες διατάξεις. Ἡ τήρησις τοῦ νόμου ἐξασφαλίζει ἀγαθή συνύπαρξι τῶν ἀνθρώπων. Οἱ παραβάτες ὅμως τοῦ νόμου δέν κάνουν μόνο κακό στό κοινωνικό σύνολο, ἀλλά καί τιμωροῦνται αὐστηρά, ἀκόμα καί μέ τήν ποινή τοῦ θανάτου.

Ὁ ἴδιος νομοθέτης, βλέποντας τήν ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων νά τηρήσουν τό νόμο, τούς δίνει

ἄλλο νόμο, τελειότερο. Ἀλλά τούς δίνει καί τή δύναμι νά σώζωνται ἀπό τήν τιμωρία τῆς παραβάσεως καί νά λυτρῶνονται ἀπό τό θάνατο.

Ὁ Θεός εἶναι ὁ νομοθέτης. Ὁ παλαιός νόμος ἔδινε τή δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά συνειδητοποιή τήν ἁμαρτία. Ἀλλ' ἡ ἁμαρτία δέν ἦταν ἀφέσιμος. Ἡ ποινή δέν ἦταν ἐξαγοράσιμη.

Ὅταν ὁ Θεός ἔστειλε τόν Υἱό τῆς καινῆς διαθήκης, τότε ἐξαγόρασε τούς ἀνθρώπους ἀπό τό σκλαβοπάζαρο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, καί τούς ζωοποίησε, χαρίζοντας ζωή αἰώνια.

Ἔτσι ἄς νοήσουμε τό ἐδάφιο, «τό γράμμα ἀποκτιέννει, τό δέ Πνεῦμα ζωοποιεῖ» (στ. 6). Καλός ὁ νόμος, ἀλλ' αὐτός καθ' ἑαυτόν δέν βοήθησε τόν ἄνθρωπο στήν ἐφαρμογή του, δέν τόν ἀπάλλασσε ἀπό τήν ἐνοχή τῆς παραβάσεως, δέν τοῦ ἔδινε κίνητρο γιά τήν ὑπέρβασι τῆς ἁμαρτίας.

● Ἡ ὅλη καινή διαθήκη εἶναι πνευματική. Πνεῦμα ὁ Θεός! Πνευματική ἢ λατρεία. Πνευματική ἢ δύναμις τῶν ἀποστόλων. Πνευματική ἢ ζωή τῶν χριστιανῶν.

Αὐτό ὅμως δέν εἶναι μόνο τιμή καί δόξα. Εἶναι καί εὐθύνη. Μᾶς σώζει ὁ Χριστός, μᾶς συγκορεῖ, μᾶς ἀγιάζει, μᾶς καθιστᾷ κληρονόμους τῆς αἰωνίου βασιλείας Του, ἄν ἀγωνιζώμαστε. Ὅχι μόνο μέ τήν πίστι, ἀλλά καί μέ τήν καθημερινή ζωή καί τή συνεχή μετάνοια.

Διαφορετικά καί ἡ καινή διαθήκη γίνεται... γράμμα, θρησκευτικός τύπος, πού δέν ζωοποιεῖ.

Δ.Γ.Α

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικῶ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολᾶρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πλεονεξία καὶ θυσία

Κτὴν πλεονεξία κυρίως ὀφείλεται ἡ λεγόμενη οικονομική κρίσις, πού μαστιίζει τὴν πατρίδα μας. Λίγη ἢ καθόλου δουλειὰ καὶ πολλά λεφτά. Ἄπο τὴ μιά μεριά χαμηλόμισθοι καὶ συνταξιούχοι, πού εἰσπράττουν κάτω ἀπὸ χίλα εὐρώ τὸ μῆνα, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μισθωτοὶ τοῦ δημοσίου μέ ὑπέρογκες ἀμοιβές.

• Ἄνθρωποι, πού οὐσιαστικά σέ τίποτε δέν ἔχουν ὠφελήσει τὸ κοινωνικὸ σύνολο, ἔχουν γίνεи τὸ βάρος τοῦ λαοῦ. Ζοῦν καὶ πλουτίζουν εἰς βάρος δῆθεν κάποιας θέσεως τους ἢ φανταστικῆς τους προσφορᾶς! Μπαίνουν φτωχοὶ στὴν πολιτικὴ ἢ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καὶ σέ λίγο φιγουράρουν πλούσιοι!

• Κληρικοί, πρεσβύτεροι καὶ ἐπίσκοποι, πού δέν ἔχουν προσφέρει οὐσιαστικὸ ἔργο, πού ὄχι μόνο δέν μεταδίδουν Χριστό καὶ ἐλπίδα στοῦ λαό, ἀλλὰ καὶ κατασκανδαλίζουν μέ τὴ συμπεριφορὰ τους, διεκδικοῦν μισθοὺς καὶ αὐξήσεις, θέσεις καὶ μεταθέσεις μέ πλοῦσια «τυχερά».

Κι ἂν βέβαια εἶχαν μέ κόπο καὶ δάκρυ σπείρη στοῦ λαό τὸ λόγο τῆς ἀλήθειας καὶ τὴν ἀγάπη στὶς καρδιές τους, θά μπορούσαν νά διεκδικοῦν τὰ ἐλάχιστα ἀναγκαῖα ὑλικά γιὰ τὴ συντήρησί τους, λέγοντας: «Εἰ ἡμεῖς τὰ πνευματικά ἐσπείραμεν, μέγα εἰ τὰ ὑλικά θερίσομεν;» (Α΄ Κορ. 9' 11).

Μά τώρα γιὰ ποιά ἐργασία τους διεκδικοῦν; Γιατί ἀπαιτοῦν; Γιατί ἀπλώνουν χωρὶς ντροπὴ τὸ χέρι; Γιὰ ποιὸν κόπο;

• Φαντάζεστε κάποιον νά ζητᾶ ἐπίδομα, γιατί γκρεμίζει τὸ σπῖτι τοῦ φτωχοῦ;

• Φαντάζεστε ἄλλον νά ζητᾶ ἐπίδομα, ἐπειδὴ, ἐνὼ τάχτηκε χειραγωγός, αὐτός τράβηξε τὸ χέρι του ἀπ' τὸ παιδί καὶ τὸ ἄφησε νά πέση στοῦ γκρεμοῦ;

Συγκρινόμενοι μέ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, τί κόπο καὶ ἔργο ἔχουμε νά ἐπιδείξουμε;

• Τὸ μεγαλεῖο τοῦ Παύλου δέν εἶναι μόνο, ὅτι δέν ἐκμεταλλεῦοταν τὸ πνευματικὸ του ἔργο. Θά ἦταν καὶ μόνο αὐτὸ σπουδαῖο, ἀφοῦ οἱ περισσότεροὶ κληρονομοῦν τὸ χρῆμα καὶ ἐκμεταλλεῦονται κάθε εὐκαιρία ἐξοικονομησῆς του.

• Τὸ μεγαλεῖο του δέν εἶναι μόνο, ὅτι δέν πληρωνόταν γιὰ τὴν ἐργασία πού πρόσφερε, καὶ μάλιστα τὴν τόσο κοπιώδη. Θά ἦταν καὶ αὐτὸ σπουδαῖο σ' ἓναν κόσμον, πού ζητᾶεἰ ὅλο καὶ περισσότερη ἀμοιβὴ γιὰ τὴν προσφερομένη ἐργασία.

• Τὸ μεγαλεῖο τοῦ Παύλου ἦταν, ὅτι μέσα του εἶχε διαγράψει τελείως τὴ λέξι δικαίωμα.

—*Ὅλοι μποροῦν νά ἔχουν δικαίωμα. Καὶ δέν ἀποτελεῖ αὐτὸ ἁμαρτία νά ἔχουν δικαίωμα. Ἐγὼ δέν θέλω νά ἔχω δικαίωμα. Ἐγὼ θυσιάζω κάθε προσωπικὸ μου δικαίωμα!*

Ἄς πεθάνουν, λεφτά νά βγάζουμε!

Πιέζουν τὴν κυβέρνησι! Νά χαλαρώσῃ ἓνα μέτρο, πού νομοθετήθηκε γιὰ τὴν ὑγεία τῶν πολλῶν. Τὸ μέτρο; Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ καπνίσματος σέ ὅλους τοὺς χώρους ἐργασίας, σέ ὅλα τὰ μέσα μαζικῆς μεταφορᾶς, σέ ὅλα τὰ κέντρα, καφενεῖα, καφετέριες κ.λπ..

• Ἡ πίεσις: Νά ξαναμποῦν τὰ τασάκια στὰ τραπέζια των κέντρων διασκεδάσεων, διότι ἡ πελατεῖα ἔχει αἰσθητὰ μειωθῆ.

• Τί θέλουν οἱ καταστηματαρχες ἐστιατορίων καὶ κέντρων; Πελάτες ἢ βαποράκια θανάτου;

Ποῖος ἀμφιβάλλει, ὅτι τὸ τσιγάρο εἶναι θάνατος, ὅτι ὁ καπνιστὴς ὄχι μόνο τὸν

έαυτό του βλάπτει, αυτόκτονώντας με άργους ρυθμούς, αλλά και γίνεται βαποράκι θανάτου για μυριάδες άλλους, ανυποψίαστους **παθητικούς** δέκτες του δικού του θανατηφόρου πάθους;

● Κίνδυνος βέβαια δέν είναι μόνο τό κάπνισμα στά νυκτερινά κέντρα. Κίνδυνος, καί μάλιστα σοβαρότερος, είναι αυτά τά ίδια τά **νυκτερινά κέντρα**, όπου σαπίζουν τά παιδιά καί οί νέοι.

● Γιά τούς **γονείς**, πού ανησυχούν για τά παιδιά τους καί δέν θέλουν νά τά δούν μέ τσιγάρο στό χέρι, ἄς σημειωθῆ:

Κόψτε σεις πρώτα τό τσιγάρο! Τό 95% τῶν καπνιστῶν γονιῶν καπνίζουν μπροστά στά παιδιά τους. Τό 21% τῶν μαθητῶν ἀναφέρει, ὅτι καπνίζουν καί οί δύο γονεῖς τους. Τό 34%, ὅτι ὁ ἕνας καπνίζει.

Τό καλύτερο συνεπῶς δῶρο, πού μπορεῖ ἕνας καπνιστής νά κάνη στό παιδί του, εἶναι νά κόψη τό τσιγάρο. **Δῶρο**, πού δέν στοιχίζει, ἀλλά καί ἐξοικονομεῖ ἔσοδα! Δῶρο ἀνεκτίμητο. Δῶρο ζωῆς.

● Τά μέτρα πάτως ἐναντίον τοῦ καπνίσματος σέ ὅλους τούς χώρους πρέπει νά συνοδεύονται καί μέ μέτρα **προληπτικά**. Δύσκολα κόβεται τό τσιγάρο, εὐκόλα προλαμβάνεται ὁ ἔθισμός του.

Γιατί τή μολυσμένη τροφή τό σύνολο τῶν μαθητῶν τήν ἀποφεύγει, ἐνῶ τό τσιγάρο, πού μολύνει τά πνευμόνια, πού σπέρνει τόν καρκίνο, πού μειώνει τή βούλησι, πού ἀλυσοδένει τήν ἐλευθερία, δέν τό ἀποφεύγουν; Οἱ **στατιστικές** εἶναι ἐφιαλτικές:

● Στήν πρώτη Γυμνασίου ἔχουν πειραματιστῆ στό κάπνισμα τό 36% τῶν μαθητῶν!

● Στήν Γ' Γυμνασίου οἱ μισοί μαθητές ἔχουν δοκιμάσει τσιγάρο!

● Τό 38% τῶν παιδιῶν, πού καπνίζουν, τό κάνουν καθημερινά!

● Τό 18% καπνίζει καθημερινά ἕνα πακέτο!

Ἡ εὐθύνη ἀνήκει σέ ὅλους. Κυρίως ὁμως σέ ὅσους μποροῦν νά ἐμπνεύσουν στά παιδιά τήν **ἀληθινή ἐλευθερία**, καί δέν τό κάνουν.

● Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό γυμναστήριο

τῆς **ἀντιστάσεως** στά ἁμαρτωλά πάθη. Γιά ὅλα τά θανατηφόρα πάθη καλό εἶναι νά ἐπισείουμε τίς συνέπειες στήν υγεία. Ἄλλά πῶς ἀποδοτικό εἶναι νά ἐμπνέουμε τό σεβασμό στό ἀνθρώπινο σῶμα καί τήν ἀγάπη στόν Ἰησοῦ Χριστό, πού σταυρώθηκε γιά τά πάθη μας.

ἽΟ χριστιανός λέει:

—*Δέν καπνίζω μέ τή χάρι τοῦ Χριστοῦ καί πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ!*

Ἄνοικτά τήν Κυριακή!

Υπάρχει μαθητής καί μαθήτρια τοῦ Λυκείου, πού δέν πηγαίνει Φροντιστήριο; Κατάντησε ὑποχρεωτική ἡ φοίτησις στά **Φροντιστήρια**, πού ἰσοδυναμοῦν μέ ἰδιωτική ἐκπαίδευσι, μέ ἰδιωτικά Λύκεια. Καί ἀκριβοπληρώνονται.

● Τά Φροντιστήρια (μοναδικό σέ ὅλη τήν Εὐρώπη φαινόμενο) ἀποδεικνύουν ἔμπρακτα τήν ἀποτυχία τοῦ **δημοσίου σχολείου**. Ὑπάρχουν καθηγητές τῶν δημοσίων λυκείων, πού φιλότιμα ἐργάζονται. Παρ' ὅλα αυτά οἱ μαθητές συνήθως δέν τούς ποσέχουν. Στό μυαλό τους ἔχουν τό Φροντιστήριο. Θά ὑπάρχουν πιθανόν καί ὠρισμένοι διδάσκοντες, πού βλέποντας τήν ἀδιαφορία τῶν μαθητῶν, χαλαρώνουν. Ἔτσι τό δημόσιο σχολεῖο δέν εἶναι πλέον ὁ ἀποκλειστικός χώρος Παιδείας.

● Τά Φροντιστήρια, πραγματική αἰμορραγία τῶν οικογενειακῶν οικονομικῶν, ἀποδεικνύουν καί κάτι ἄλλο. Ὅ,τι πληρώνει κανεῖς, τό σέβεται. Ὅ,τι προσφέρεται δωρεάν, περιφρονεῖται καί καταπατεῖται.

Ἄκούσατε ποτέ **ἀπεργίες** καί **καταλήψεις** σέ Φροντιστήρια; Στά δημόσια λύκεια γίνονται γιά «**ψίλον πῆδημα**»!

Ἄκούσατε ποτέ νά λερώνουν οἱ μαθητές τούς τοίχους τῶν Φροντιστηρίων; Τό δημόσιο ὁμως σχολεῖο ἢ πανεπιστήμιο πρέπει νά εἶναι... ἀχούρι! Δέν διακρίνεις τό χρῶμα τοῦ τοίχου ἀπό τίς κολλημένες ἀφίσσες, οὔτε τό πρόσωπο τῶν κτηρίων ἀπό τά κρεμασμένα πανῶ, οὔτε τό δάπεδο ἀπό τά φέιγ-βολάν!

● Φαντάζεστε τί θά γινόταν, ἂν τό δημόσιο σχολεῖο λειτουργοῦσε καί τό **Σάββατο** (ὅπως παλαιότερα); Θά τά ἔσπαγαν ὅλα μαθητές καί καθηγητές... Κανένας ὅμως δέν διαμαρτύρεται, πού λειτουργοῦν τά Φροντιστήρια καί τό Σάββατο! Οὔτε οἱ μαθητές, πού ἐξωθοῦνται σέ μαθησιακή δουλειά καί τό Σάββατο, οὔτε οἱ καθηγητές τῶν Φροντιστηρίων.

● Καί μόνο τό Σάββατο; Φαντάζεστε νά λειτουργοῦσαν τά δημόσια σχολεῖα καί τήν **Κυριακή**; Καί ὅμως τά περισσότερα Φροντιστήρια ὀρίζουν τίς σπουδαιότερες ἀσκήσεις καί τίς ἐκθέσεις τό πρωί τῆς Κυριακῆς, τήν ὥρα ἀκριβῶς τῆς θείας Λειτουργίας!

● Φαντάζεστε σέ **μουσουλμανικό** κράτο νά ὀρίζουν Φροντιστήρια ἢ ἄλλες μαθητικές ἐκδηλώσεις τήν ἡμέρα καί τήν ὥρα τῆς θρησκευτικῆς τους λατρείας;

● Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει κυρίως γιά τά παιδιά καί γιά τοὺς νέους. Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας μας γνωρίζουν, πολύ καλά, ὅτι τά παιδιά μας σήμερα... **ἐξαναγκάζονται** νά μὴν ἐκκλησιάζονται! Πολλά εἶναι τά χέρια, πού βιάζουν τά παιδιά νά φύγουν ἀπό τήν Ἐκκλησία! Τά πιά ἐπίσημα εἶναι τά Φροντιστήρια.

Τί θά κάνη ἓνα παιδί, ὅταν τό... ἐκβιάζῃ ὁ φροντιστής, λέγοντάς του, ὅτι, ἂν δέν παρακολουθήσῃ τό μάθημα τῆς Κυριακῆς, κινδυνεύει τό... μέλλον του; Πῶς νά ἀντισταθῇ;

● Γιά τό ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων τήν Κυριακή ξεσηκώθηκε θύελλα ἀντιδράσεων. Ὅχι βέβαια, διότι θέλουν νά τιμήσουν τόν ΚΥΡΙΟ, στόν ὁποῖον ἀποκλειστικά ἀνήκει ἡ Κυριακή, ἀλλά γιά καθαρά ἀνθρώπινους λόγους.

Ἡ Ἐκκλησία γιατί δέν ξεσηκώνεται γιά τή λειτουργία τῶν Φροντιστηρίων τήν Κυριακή; Ἀρπάζουν ὅλα σχεδόν τά παιδιά μας οἱ ἐπιτήδευοι, κι ἐμεῖς μένουμε μέ κάτι γέρους καί γρηές καί μέ μερικὰ μωρά τῆς ἀγκαλιᾶς!

● Δέν εἶναι σοβαρό τό θέμα, ὥστε ν' ἀσχοληθῇ ἡ **Ἱερά Σύνοδος**; Σέ ὅσους γιά λόγους πλουτισμοῦ ἐμποδίζουν τό σύνολο σχεδόν τῶν παιδιῶν νά πορευοῦνται

πρός τόν Χριστό (νά ἐκκλησιάζονται), ὀφείλει νά φωνάξῃ: «*Ἀφετε τὰ παιδιά καί μὴ κωλύετε αὐτά*».

Ἄσχολουμεστε μέ **σκιές** καί φαντάσματα. Καί δέν φροντίζουμε γιά τά **παιδιά**. Ἄν δέν γίνουν μαθητές Ἐκείνου, θά γίνουν μαθητές καί τῶν ἄλλων φροντιστηρίων, τῶν φροντιστηρίων τοῦ ἐγκλήματος!

Παραγωγή «δεσποτάδων»!

Κάποτε εἶχε λόγους εὐλογημένης καί ἁγιαστικῆς ὑπάρξεως καί τό λεγόμενο **Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας**. Ὁ Χριστιανισμός ἀνθοῦσε. Ἅγιοι ἐπίσκοποι, ὅπως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος καί ὁ Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ἦσαν ἐπί κεφαλῆς ἀγῶνων γιά τήν Ὀρθόδοξη πίστι καί τήν ἐμπρακτὴ ἀγάπη.

Τίς τελευταῖες δεκαετίες κύριο ἔργο τῶν ἐκεῖ διοικούντων εἶναι νά ἐκλέγουν **δεσποτάδες**. Ὅσακις συνέρχεται ἐκεῖ σύνοδος, σχεδόν μοναδικό ἔργο εἶναι νά τεμαχίζεται ὁ χάρτης τῆς Ἀφρικῆς, νά κατασκευάζονται νέες ἐπισκοπές καί νά χειροτονοῦνται νέοι δεσποτάδες!

Χρειαζοῦνται; Ἄν ὑπάρχη ποιμνιο, ἂν ὑπάρχουν πρεσβύτεροι, καλῶς ιδρύονται ἐπισκοπές. Ἄν ὅμως ιδρύωνται, διότι ἐξ Ἑλλάδος ἐξελαύνουν μερικοί «*κουσουριάκηδες*» μέ τόν οἶστρο «*σώνει καί καλά*» νά φορέσουν μίτρα, τότε πρόκειται γιά **φρικτὴ γελοιοποίησι** τοῦ ἐπισκοπικοῦ διακονήματος.

● Γιά 3-4 περιοχές τῆς Ἀφρικῆς μεγάλη εἶναι ἡ ἀνάγκη ἐπισκόπων καί πρεσβυτέρων, ἀλλά καί λαϊκῶν συνεργῶν. Εἶναι οἱ τόποι, ὅπου **ταπεινοὶ πρεσβύτεροι** ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὅπως οἱ μακαριστοὶ π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, π. Χαρίτων Πνευματικῆς, π. Κοσμᾶς Ἀσλανίδης, ἔσπειραν μέ ἅγιο ζῆλο τό σπόρο τοῦ Εὐαγγελίου στήν Ἀφρικανικὴ γῆ. Περιοχές, ὅπως τό Ζαῖρ, ἡ Τανζανία, ἡ Μαδαγασκάρη, ἴσως καί ἄλλες, ἔχουν ἀνάγκη πολλῶν καί ἱκανῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας. Θαυμαστό καί εὐλογημένο τό ἐκεῖ **ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς**.

• Για άλλες όμως περιοχές; Πρέπει όπωσδήποτε ο άνεπιθύμητος εδώ και «κουσουριασμένος» «ρασοφόρος» να σκύβη στον εκεί πατριάρχη για να του φορέσει χρυσοστόλιστη μίτρα και να του έγχειρίσει πατερίτσα;

• Υπάρχει εκεί άτομο, άποσηματισμένος άγιορείτης, μέ δυό-τρία κατά καιρούς όνόματα, πού φιγουράρει δεσπότης του Άλεξανδρείας. Έργο του: Έπί τέλους βρέθηκε ένας παπάς (μοναδικός) για τή μητρόπολή του! Άλλωστε τί χρειάζονται άλλοι, άφοϋ στά δάκτυλα των δυό χεριών μετριοϋνται οί εκεί όντως όρθόδοξοι!

• Υπάρχουν δεσποτάδες εκεί (ό λόγος τό λέει), πού προφανώς άμείβονται άπό κάποιον ύπουργείο μας (μάλλον των Έξωτερικών), πού περιφέρονται τίς 300 άπό τίς 365 μέρες του έτους, στην Έλλάδα!

Στό έρώτημα γιατί, άπαντοϋν: «Στό κράτος, πού λέει ή δεσποτική μου φήμη, χριστιανοί δέν ύπάρχουν. Έδώ τουλάχιστον κάνω κηδεΐες και μνημόσυνα»!

Τίς ελάχιστές φορές πού μεταβαίνουν στην περιοχή τους, **φωτογραφίζονται** μέ μερικά μαυράκια, στέλνουν φωτογραφίες όχι μόνο στη «Ρομφαία», αλλά και σέ πλήθος άθων και άφελων στην Έλλάδα, και δώστου οί είσφορές για... τό άνύπαρκτο έργο τους!

• Υπάρχει και πατριάρχης, πού έχει τόση δουλειά, ώστε μετά βίας βρίσκει καιρό να γιορτάση μέ φίεστες πότε τά γενέθλιά του, πότε τήν έπέτειο έκλογής του, πότε τήν έπέτειο χειροτονίας του, πότε τά πεντάχρονα, πότε τά δεκάχρονα, πότε τήν όνομαστική γιορτή και πότε τον έξωραϊσμό κάποιου ναοϋ! Και τά ηλεκτρονικά πρακτορεία προβάλλουν καμμιά δεκαριά φωτογραφίες άπό κάθε έκδήλωσι!

• Όλα αυτά δέν μειώνουν τή **λάμψη του ίεραποστολικού και φιλανθρωπικού έργου**, πού ήρωικά και μέ αυθοθυσία διακονοϋν έπίσκοποι, όπως ό πρ. Κεντρώας (π. Ίγνάτιος), ό έπίσκοπος Μελέτιος, ό νέος έπίσκοπος Νικηφόρος, στη Μαδαγασκάρη ό έπίσκοπος Ίγνάτιος, όπως έπίσης άφανείς χριστιανοί γιατροί, και άλλοι, τούς όποίους ό Κύριος γνωρίζει.

Τό έργο των άληθινών ίεραποστόλων έχει ανάγκη ένισχύσεως. Έκει δέν έχουμε δεσποτάδες. Έχουμε ποιμένες. **Πατέρες** του λαοϋ.

Φιγούρα: Στολές και φήμες!

 πλοί ήσαν κάποτε οί τίτλοι έπισκοπών και πατριαρχείων. Μιά λέξις: 'Ο Άντιοχείας! 'Ο Ίεροσολύμων! 'Ο Κορίνθου! 'Ο Λαγκαδά! Τώρα στίς φήμες των δεσποτάδων, όταν λειτουργοϋν, φιγουράρουν πέντε- έξι τίτλοι, τοπωνύμια. Καθένας προσθέτει μόνος του στον τίτλο του κάθε... κωμόπολή του! Σέ λίγο και κάθε χωριό του! Άν προσθέσης και τά «**ύπερτίμον και έξάρχου...**», φτιάχνεις ένα σιδηρόδρομο **δεσποτικής φήμης**.

• Όσο **τύο άπλός** είναι ό έπίσκοπος, τόσο **πιό λιτός** και ό τίτλος του. Και φυσικά και τόσο **πιό άπλή** και ή **φορεσιά** του.

• Τώρα, πού βρέθηκαν δυό ιστοσελίδες έκκλησιαστικών ειδήσεων, μερικοί δεσποτάδες συναγωνίζονται στον άριθμό των **φωτογραφιών** μέ τίς λαμπρότερες στολές τους.

Ξεχνοϋν, ότι ή **δεσποτική φιγούρα** σέ έποχή μάλιστα πείνας για πολύ κόσμο, είναι προκλητική και σκανδαλώδης;

Η συνδρομή του περιοδικού για τό 2011

■ **10 Εϋρώ (€)** τό χρόνο. Στέλνεται:

• Λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.**

• Ταχυδρομικά στη διεϋθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Άθήνα.**

• Στό Γραφείο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ή στο Βιβλιοπ. «**Βαπτιστής**», **Έθν. Αντιστάσεως 103 (Άγιο Δημήτριο).**

■ Οί συδρομητές του έξωτερικοϋ άς αποστέλλουν τή συνδρομή τους (20 εϋρώ) σέ χαρτονομίσμα. Τυχόν έπιταγή στό όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Γράψτε και κάποιον καινούργιο συνδρομητή.

■ **Τηλέφ.: 2103212713 και 2109765440.**